

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt negyedévre 1 frt Egyes számára 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felolós szerkesztő és lapfajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: **Papp György**, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadónivatal: Püsp. Lyc. nyomda
Gyulafehérvár.

Hirdetések díjszabály szerint.

Néhány szó, mely nem akar a pusztában elhangzani.

Az új év küszöbén vagyunk.

Azon a határon, mely elválasztja a távozót esztendőt a következőtől.

Illő, hogy most, mikor az ó-év utolsó napjait morzsoljuk le, a búcsuzó felé visszapillantunk s végig tekintve rajta, emlékünke hívjuk, mit hozott jövetelénél, mi történt az ő csillaga alatt és mit hagy számunkra emlékül. Az ember önző, azt nézi, hogy a vendég mivel jön, mit tesz időzése alatt olyat, a mi kellemes a gazdára nézve, s a búcsuzás alatt nézi, mi haszna volt a vendéglátásból. Így van az, hiába — az egoismus korában élünk.

Mit hozott? Hát egy kis XII-est a lap fejére, mely azt jelenti, hogy a Gyulafehérvári Hírlap tizenkettedik évfolyamába lépett. És hozott még egy hatalmas csomó reményt.

Ma csalódottan tekintünk vissza azokra a várankozásokra, melyekkel a letűnt év küszöbén állottunk. Hiába vártunk, hiába terveztünk, számításaink hibásoknak mutatkoztak. Mi egy oly közönségre számítottunk, mely végre is belátja, hogy egy lap, mely már oly hosszú időn át a város polgárságának érdekében működik, mégis csak oly tényező, melyet figyelmen kívül hagyni nem szabad, oda szóltak terveink, hogy ez a közönség segédkezet nyújtson azoknak kik szellemi munkával fáradoznak az ő jólétében, azt vártuk, hogy ez a közönség pártolni fogja a lapot, úgy a mint megérdemli, és nem engedi, hogy minden törekvése az emberek nemtörődömségén hajótörést szenvedjen.

Igen, ezt reméltük és még többet.

Azt hittük, hogy a közönségtől támogatva,

képesek leszünk emelkedni, hogy annak a közönségnek segítségével adjunk oda, hol nem lesz szükségünk néhány önzetlen embert fárastani, hogy szíveségből szegődjenek munkatársainká, azt hittük hogy feljebb fogunk törhetni, feljebb... excelsior!

Csalódtunk. A közönség, az a közönség, melyekre számításainkat alapítottuk, döntötte meg terveinket. Az a közönség, kinek érdekében lett volna a helyi lapot emelni, erősen szemébe huzta a kalapot, zsebredugta a kezét és még a szemét is behunyta, hogy csak vala-hogy a világ minden kincseért tudomást ne kelljen vennie arról, a mi az ő javára működik. Es miért? No csak azért, hogy ne legyen kényszerítve azt az obolust leszárnai, melyre az előfizető kötelezi magát. S a lehuzott kalap alól szóltak: „Munkáljátok csak, dolgozzatok csak, érzem, hogy javamra törekedtek, de ne kívánjátok tőlem; hogy én is járuljak valamivel hozzá fáradságotok könnyítésére!” Igen ezt mondta a közönség a szemrevont kalap alól.

Vagy csak úgy rémlett mintha mondta volna?

Nem tudom. De a mit tett (vagy helyesebben a mit nem tett), arra enged következtetni, hogy csakugyan azzal az elvvel él.

Nem akarom ezt az elvet a logika boucoló asztalára helyezni, mert csunya dolgok kerülnek elő belőle. Sapienti sat!

Tehát a XII. évfolyam záródik és emléke: remények és számítások, melyeket a közönség nemtörődömsége döntött halomra.

S most következik az új esztendő. Le roi est mort, vive le roi.

Egy új évfolyam és új remények.

Remények, melyek teljességét várjuk,

mert hisszük, hogy ma, mikor a sajtó oly hatalmas szerepet játszik, már talán végre mégis öntudatra ébred városunk polgársága, a kalapot feltolja szeméről és zsebredugott kezét kihuzza rejtekéből azzal az obolussal együtt, mely hivatalva van nekünk munkánkban segíteni.

S nem lesznek városunkban kivételes emberek azok, nem lesznek többé unikumok, kik most is támogatják a lapot. Mert eddig úgy volt. A kik hivatalva vannak már társadalmi állásuknál fogva is, hogy a lapot fentartsák, azok tán végre fel fognak hagyni huzódzásukkal és belépnek a pártolók közé. Hiszen csak azt reméljük, hogy szemek megfognak nyilni hogy megismerhessék mi becsé van egy lapnak mely az ő érdeküket védi. Hiszen csak azt várjuk, hogy eszükbe jusson: Magyarországon vagyunk, hol oly keveset tesznek a magyarságért és oly sokat ellene. Hiszen csak arra számítottunk, hogy belátják: Erdély közepén, ad nemzetiségek érintkezésének és surlódásának legfőbb pontján vagyunk s a mit tennünk kell csak annyi, hogy annak a lapnak járjunk kezére, mely a magyarságot — az igaz ügyet — veszi védelme alá, annak a lapnak, mely a magyar kereskedőt, a magyar iparost szolgálja az áskálódó nemzetiségek konkurrencziája ellen.

S várjuk, hogy reményünk nem lesz hiú, hogy a lap, mely tizenkét évig önzetlen működés közben megállta a sarat, a közönség segítségével mégis csak oda jut, a honnan feljebb törhet... excelsior!

S most, hogy búcsúztatjuk az ó esztendőt s köszöntjük az újat, a közönséghez fordulunk, — ugyanahoz a közönséghez, melynek szólottak a fentebbi sorok — és boldog új esztendőt kívánunk.

A felelős szerkesztő.

TÁRCZA

Új év napján.

Az egyik alig távozott,
Már jó utána a másik,
A lét és a mulandóság
A megunt munkában ásit.

Az, a melyik eltávozott,
Visszahagyott sok jót s rosszat,
Olyanokat, kik örülnek
És a kik sírnak naphosszat.

A melyik jó, az is vegyest
Hoz bánatot és örömet,
Jó s rossz sorsod másutt keresd,
Az idő nem gyűlöl s szeret.

Ugy élj, hogy bármikor kiált
Reád a halál, hogy kövesd,
Az Istenbe bizalmadat
Mindenkor magaddal vihesd.

Tekintsd a muló életet,
Mintha volnál csak gondnoka,
Az ég s a föld ajándokait,
Hittlenül ne kezelj soha.

Vajmi csekély értéke van
Annak, mit emberek adnak,
Az érdek lánczi közt magad
Soh'sem mondhatod szabadnak.

Aldjon vagy verjen sors keze,
Munkálj, higgy, remélj és szeress,
Üdvöt s nyugalmat nem alant,
Hanem fenn az égben keress. —

Marossy László.

Levéltörredék.

Írta: T. K.

... És asszonyom, minek is látnám még önt! Jobb, ha soha sem látom többé. Hiszen ön meghalt reám nézve, hát miért nem maradt halottnak? Miért nem lehetek önnel is úgy, mint a többi halottjaimmal.

Hiszen akárhogy szeretttünk valakit, akármilyen erős és intenzív volt az érte való fájdalom, lassankint mégis csak beletörődve az örök válás gondolatába; hozzászokunk a felejtéshez.

Az arezvonások meghalványulnak az emlékezetben, a harg kedves csengését elfeledjük s a nyájas, kedves megszólításokra idő múltán alig hogy emlékezünk.

Felejtjük lassan, de biztosan, ha nem látjuk többé a halottakat. Még jobb, ha álmunkban sem látogatnak meg. Minek? Hogy reggelre kelve újból sajogjon a seb, melyről azt hittük, hogy rég begyógyult.

Lassan-lassan, az idő mulásával együtt kedves hallottaink emléke csak úgy borul a lelkünkre, mint valami leuge, fekete fátyol. Néha még érezzük, hogy ott van — néha meg is libben, hogy könyet fakasztson a szemükbe, de azután megint csak teher nélkül borul a lelkünkre a könnyű fekete fátyol.

De kelnének csak ki sirjaikból a halottak és jönének el, beszélne nek hozzánk, látnák arezvaikat, haláluk kedves szavaikat — bezzeg, hogy kiújulna hirtelen az értök való fájdalom.

Igy vagyok önnel is, asszonyom. Miért is nem tudtam úgy elföldelni, úgy elfeledni, hogy soha többé ne lássam?

Minek találkozunk mi? Miért mennék én önhöz, az,

vagy miért hagyná el férjét egy pillanatra is, az én kedvemért? A férjét, akit maga nem szeret, de a ki önt imádja s akihez ön csak azért maradt talán hűséges, mert azt hiszi, hogy ezzel visszafizeti az ő minden szerelmét, rajongását és odaadó jóságát.

Talán úgy is van? ki tudja? Az bizonyos, hogy maga becsületes asszony. Csak a lelkével csalja meg a férjét a nap minden pillanatában, mikor reám gondol.

Pedig tudom, hogy sokszor gondol reám. Hiszen azt is tudom, hogy nagyon szeret. Az ilyen tiszta, becsületes lelken még jobban meglátszik a szerelem vak hatalma, akár csak a kristály tiszta tvegen a legkisebb lehelet-folt.

De miért nem elégszel meg azzal, hogy reám gondolsz, miért akarsz, hogy odamenjek, hogy egymás gyötrelmére lássuk is egymást néha-néha?

Miért nem maradsz a szirodban? Szép, lakályos, hat szobás sirocska az. Ha majd egyszer évek múlva kivisznek belőle, bizonyára mindenki azt fogja mondani a ravatalodnál:

— Szegény asszonyka, itt kell hagynia a boldogságát, a jó módját!

És te fektüdni fogsz némán, hallgatagon és nem kacagatsz a szemük közé. Sőt lebet, hogy még mosolyogni is fog lezárt, halavány ajakad. Lehet, hogy rajta marad megkövülve az utolsó hangos mosolygás, mely akkor fog ajakadra szállni, mikor az utolsó percekben boldogan gondolsz rá, hogy végre meghalhatsz és itt hagyhatsz mindent, amit utálsz és fehérléleddel felkeresheted az én, akkor már rég bolyongó lelkemet.

De persze ez még sokára lesz! Mert mesebeszéd az, hogy a szívek, ha nagyon fáznak, megrepednek.

Ujév.

Irtá: *Marossy László.*

Boldog új évet, kedves olvasó! Sokszor átéltem már te is, hogy Szilveszter estéje az ő-évet sirba temette, s a harangok az új-év születését jelentették, s olyankor bizonyosan benned is az az érzés támadt, ami minden érző kebelben, hogy vizsgáló pillantást vess külső és belső életedre, mert az Isten már egy rendezte, hogy bizonyos időszakokban leszámoljunk tetteinkkel és mulasztásainkkal.

Ünnep e nap az egész világon, az elválás, a visszazemlékezés ünnepe.

Feltárlanak előttünk a múlt változatos képei. Az ifjaké a mosolygó remény, az aranyszínű jövő, — az öregeké a jelen és múlt. De nem kérjük: a mosolygó reményt nem a csalódás gunyos vigyorgása váltja-e fel? minek kérdenők, hiszen boldogok a reménykedők!

S az ifjut ne okozzátok, ne fedjétek meg, hogy ő tomból, hogy ő élvezi az életet; nézettek körül a a természetben, ime a tavasz is viharokkal jár, meg-razza a fákat; sok virág lehull, s mégis jól van az így. Ugy van ez az ifjunál is, ő is tavaszát éli életének.

S arra a kedves leánykára ki tudna baragudni, ha év végén számot vet magával, lelkiismeretével s azzal a picinyke kis szívével arra a tapasztalatra jön, hogy ő szerelmes, nagyon szerelmes, s rémületében amint elgondolja, hányszor kísérte őt az a barna fiatal ember, a kivel ő már gyermekkorában olyan nagyon szeretett menyasszonyt játszani, szeretne, futni el maga elől, a szíve és lelkiismerete elől, jaj csak ama kedves Laczika elől nem, akinek a szemébe olyan mélyen belenézett.

Lám, ez a kis leány számot vetett magával és szívével, s gazdagabb lett egy érzéssel, mely a földi érzések között is a legboldogítóbb. Ő neki megnyitotta az új-év azt a titkát, melyet eddig nem ismert, talán nem is sejtett, és úgy tudta meg, hogy megtanulta a nagyoktól az év végén visszagondolni, mi jót tett, mi rosszat az év alatt. De Istenem! hisz ő semmi rosszat nem tett, ő csak azt a barna fiatal embert szereti, aki naponta tizenötször elmegy az ablakjuk előtt, s akit ő mind a tizenötször meglát, mert olyankor mindig dolgozik az ablaknál. Arra ő nem gondol, hogy Laczika elveszi-e, hogy gazdag-e, csak arra, hogy neki nagyon tetszik — hisz ezért gyermek s — boldog.

De boldog az a halvány nő a negyedik emeleten, ki akkor, mikor a jómódu vig emberek ólmot öntenek s pajzánkodnak, míg az óra éjfél t, s egymásnak boldog újévet kívánhatnak, — sovány fehér kezével himez, s néha-néha akarátja ellenére megöntözi a drága kézi munkát, szeme keserves könnyével. Ő is boldog volt valamikor, nem is olyan nagyon régen, nagyon boldog, talán azért kell most oly tengernyi sokat szenvednie; s ő nem tehet róla semmit; azért kell mankákért könyörögnie, magát lealáznia, azért a hitvány néhány fillérért, mit arca verejtékével kinosan összekeres, hogy beteg anyjának meleg takarót s ételt ad-hasson.

De az óra éjfél t, anyjához lép, hogy köszöntse

— de jaj, nincs már, kinek kívánjon boldog új évet, a kéz, mit megfogott, hideg, — anyja kiszenvedett. „Oh miért nem mentem én helyetted, jó anyám!” ennyit soha s leterdel, hogy az utolsóért, mi neki e földön drága volt, imádkozzék a Mindenhatóhoz.

De el e szomorú képtől! öntsünk vigau ólmot a szilveszteri mulatókkal. Ugy-e szeretnél egy daraka ólmot kihuzni, mely egy csomó százast mutat, hja, ki ne szeretné a százásokat birni?! A kis Elvirának, a ki még zárdába jár, egy tiszta ötöst (5) mutatott a sors, mikor a kiöntött ólom megszűnt siseteregni és ő kihuzta a vizes fából s most azon töprenkedik, neki osztják-e ezt a hízegő numerust a jövő költségzettani órában, vagy a Lászlónak, aki az idén tesz érettségit.

Legyenek boldogok mindaketten veled együtt nyájas olvasó és olvasónő.

Itt van az új év. Ami kellemetlen a régiben történt, legyen feledve, s fogadják kibékült szívvél, a mit a „Gyulafehérvári Hírlap” összes olvasóinak (kik reánk nem haragszanak) kívánok: a legboldogabb új évet!

A gyulafehérvári-kodex.

A magyar Tudományos Akadémia egyik közlelbi ülésén *Szinnyei József Varju* Elemérnek *Ismeretlen magyar nyelvemlék a XIV. századból* című értekezését mutatta be. A dolgozat tárgyául egy XIV. században írt kártya-kodex, amelyet *Varju* Elemér a *gyulafehérvári* könyvtárban fedezett fel, s a benne megőrzött, eddig ismeretlenül lappangott magyar versek szolgáltak. Magyar versek a XIV. századból s hozzá a legelejéről! Bizonyára nagyon érdekli ez nem csak az egész ország közönségét, nemcsak specziell Gyulafehérvárt, hanem az erdélyi közönséget is. Azt hisszük tehát, szívesen veszi az olvasó az alábbi kis ismertetést.

Talán meg az Árpádok korából való e fontos, okmány — mint az értekező joggal vélhette, — megvalósult ime *Toldi* álmainak egyike, amit ő és kortársai szinte lehetetlenségnek hittek.

Toldi, Lugossy, Kriza, akik egy-egy XVII. századi költői emlék felkutatását és megismertetését az Akadémia előtt nemzeti esemény gyanánt tudták bemutatni: lelkesedésük magaslátán a fölfedezők érdemét hozzákötötték az illető emlékekhez s a közvélemény megtisztelte a felfedezőket azzal, hogy nevüket adta annak a kódexnek, mely általuk napfényre került. E tiszteletre méltó hagyomány ereje késztet bennünket arra, hogy a rendkívül fontos gyulafehérvári-codexnek a „*Varju codex*” nevet adjuk.

Kis negyedrét kötet az, harminfél száz levelet foglal magában, latinul van írva s főként egyházi beszédek tartalmaz. Nem kidolgozott és elmondásra váró vagy már elmondott beszédeknek gondosan kikerekített kézírata, hanem csak aféle emlékeztető-támogató följegyzések, melyekben a textus és a ráépített beszéd vázlata van leírva. Olyan memoriale a prédikáló barát számára, mint amilyent a későbbi időkben többet ismerünk. *Watachay* János, minden valószínűség szerint a Ferenczesek budapesti házáuk tagja, írogatta össze

e kódexnek legnagyobb részét. Az ő szép, egyenletes kezevonásában olvassuk ezeket a verseket s amaz oklevél formularét, melynek segítségével e versek köré az élesszemű kutató meghatározhatta. A XIII.-XIV. századok találkozásánál 1296-1310 között expedáltak azokat az okleveleket, amelyekről *Watachay* János kézikönyvében másolatokat s egyéb formulákat vett s jegyzett föl.

Watachay János a latin szöveg alatt három helyen egy-egy latin versszakot fordított magyarra, hogy az egyházi szónok magyarul is versben tolmácsolhassa a latin verseket. Ez tehát minden eddig ismert verses emléktünk közt legrégebbi — versnek ugyan elég gyarló s összefüggő nyelvmemlékei közt a Halotti Beszéd után első helyen áll, mert régebbi a Königsbergi Törredéknél. Az egész kodexet s a magyar bejegyzéseket bővebben és pontosabban *Varju* Elemér, a fölfedező fogja ismertetni. Addig is közöljük magukat a gyulafehérvári verseket.

Habrosagben walacnok kegussege

Eleeknek uruksege

Koorsagban walaknok egessege

Scinesegben walaknok beusege

Ebezue nepeknek

Chudalatus miuinec jelenetiiben

Vnu zaiual mudut igenec tonosagaban

Scent oltaru kuner kepeben

Oz kerestfan figeu kepeben.

Vnun tonohuan anac arulatia

Nemzetui nepnech vadulatia

Irml warasanac tistes fugadatia

Isten fianoch artotlousaga

Halalanoch scidalmos quina

S (?) Budug ascunnac scemehel latatia.

Mostani magyarsággal:

Háboruságban valóknak kegyessége

Élőknek öröksége

Kórságban valóknak egészsége

Szükségben valóknak bősége,

Ebező népeknek

Csodálatos műveinek jelenetiben,

Önnön szájjával mondott igének tanúságában;

Szent oltáron kenyér képében

A keresztfán függő képében.

Önnön tanítványának árulatja,

Nemzeti (nemzete) népének vádolatja

Jeruzsálem városának tisztes fogadatja.

Isten fiának ártatlansága

Halálnak szidalmas kina (kinja)

Boldog asszonynak szemével látatja (látása)

A *Magyar Nyelvőr* deczemberi füzetében Simonfy Zsigmond egy. tanár összeállítja a három strófa legfontosabb nyelvi jelenségeit.

Tauber Kornél.

Dehogyan repednek! Nem megy a meghalás olyan könnyen, mint sokan gondolják. A legtöbben, akik szenvedünk, nagyon gyávák és nagyon erősek vagyunk egyszerre. Gyávák, mert nem mertünk meghalni és erősek, mert nem akarunk meghalni.

Pedig milyen jó lenne már ott fektüdni mind a kettőnknek igazi sirjainkban! De mikor lesz az? Addig pedig miért nem tudunk megmaradni azokban a sírokban, melyeket az élet jelölt ki számunkra.

Te a te otthonodban, én meg a magameben, a bol néha féltve zárom le az asztalfiókomba a te arc képedet, hogy ne is érje a léha barátok bűnös tekintete.

Miért akarunk néha találkozni? Hogy sirassuk egymást? Te talán azért akarsz találkozni, hogy az erődöt kipróbáld, meddig bírsz becsületes asszony maradni — de hogy én minek keresnélek fel, azt igazán nem értem.

Én csak hiába gyötörtetem magam, mert neked nincs más ezéled, minthogy gyötörj engem.

Lásd akkor, hogy elváltunk, megígértetted velem, hogy amint bazaarkezem, irok neked. Hosszu ideig el- lenálltam a vágnak — nem írtam; de tovább nem tudom tartóztatni magamat és most majd mégis olvas- hátod soraimat.

Ime, itt ülök a levél mellett és visszaidézem utolsó találkozásunk minden pillanatát, hogy kétszeres legyen az a fájdalom, a mi egyszeresnek is sok. Jól esik olvasnod, ha én is szenvedek, mint a hogy te szenvedsz. Önző vagy a fájdalomban, s azt hiszed, hogy neked kevésbé fáj a lelked, ha tudod, hogy az enyém is fáj. Önző és rossz vagy akárcsak én.

Mert bevállom, hogy nekem is jól esik ám, mi-

kor visszazemlékezem, hogy lepte el bucsuzáskor a köny szép nagy szemeidet. S mikor sejtettem azt, hogy távozásom után a földre borulsz és ott vonaglasz kinodban.

Ird meg majd te is, mit csináltál, a minthogy én is megírom. Hogy töltsön el engem is fájdalmas büszkeséggel a tudat, hogy szenvedsz értem, a mint valószínűleg téged eltölt.

Olvasd, mit csináltam azóta, mióta elváltunk. Megírom, már persze csak azt belőle, a mi ránk tartozik.

Mikor elváltunk, zúgott a fejem, forrt a vérem. A kocsi elküldtem, inkább gyalog mentem. Gondoltam jót fog tenni egy kis séta.

Mentem a vasut felé s reszkettem a forróságtól, a láztól. Egyszerre csak félig öntudatlanul sutogni kezdtem a te nevedet.

Ugy, a hogy neked szoktam olsutogni az együtt- létel egy-egy meg nem lesett pillanatában.

S mintha kis idő múlva én is hallottam volna a nevedet. Ugy a hogy te szoktad mondani nekem, lá- gyan, csillogó szemmel, tüzelő ajakkal.

Azután láttalak téged magad is. Megvillant előttem a derengő hajnal átszűrődő világában a te rózsaszín ruhád. Termeted minden vonala kivált a homályból s dús hajad fölött mintha valami aranyos glória ragyogott volna.

Mentél előttem és én utánad. Beszéltem hozzád, de te csak siettél. En utánad árkon, bokron keresztül, míg végre lerogytam.

S akkor mintha te visszafordultál volna és mellém térdelve simogattad volna a hajamat és beszéltél volna hozzám:

— Így, így szeretlek! Mikor már elbuktál és gyöngö vagy futni utánam. Különben félek tőled!

Bolond álom volt az egész! Egy vasuti tisztviselő költögetett a váróteremben, hogy keljek fel, mert indul a vonat.

A vonaton lehanytam a szememet, hogy téged lássalak és a dűbörgő kerekek zakatolásából a te nevedet hallottam kicsendülni.

Reggelre bazaarierem. Ebbe az utálatos nagy vá- rosba, mely olyan üres, rideg te nélkülöd.

Sohasem láttam olyan utálatosnak ezt a várost, mint mikor titóletek eljöttem.

Ugy szerettem volna visszafordulni és az első in- duló vonattal visszamenni oda, a hol te vagy. Legalább a házatokat látni, legalább az utcán megkeresni a lá- bad nyomát.

Talán vissza is mentem volna, de a te szemre- hányó tekintetedtől félttem.

Egyszer már mondtad s bizonyára akkor is ezt mondtad volna:

— A kit szeretünk, ennek a birnevét őrizzük!

Igazad volt. Mit szólt volna hozzá a férjed, ha engem különös egyéb ok nélkül ott látott volna. S mit beszélne a világ?! Az a kedves, kisvárosi pletyka vi- lág, a mely ok nélkül is szeret rosszat binni.

Nem, a te jó hírvedhez a gyau árnya se fér- jen soha! Jobban szeretlek, minthogy ne félténém én is a te becsületedet.

De bátha te nem szeretsz? Hátba csak bolondját járatod velem? Tetszik neked, hogy van valakid, aki valósággal engedelmes szolgád. S aki rögtön elszalad, mihelyt te a hűséget kezdjed emlegetni.

Hátba ez a te hűségéd összeköttetésben van azzal az anyagi jóléttel, melyet a férjed megteremthet neked és hátba ezért nem akarsz te engem úgy szeretni, a

IRODALOM.

* **Divat Szalon.** Ebben az időszakban, midőn majdnem napról-napra támadnak olyan új divatlapok, melyeknek a képei és utasításai után a mi szolid, finom ízlésű asszonyaink nem öltözhettek, a szépirodalmi közleményeivel meg nem elégedhetnek, éber gonddal ajánljuk olvasóink figyelmébe a *Divat Szalon*-t, a legelső női lapot, mely immár tizenkét év óta magyarázza a józan divatot, tizenkét év óta ad egy teljes szépirodalmi lapot regénymellékletek helyett, tehát két, sőt a gyermek-divatról szóló lapocskával együtt tulajdonképpen három lapot évi 6 frt előfizetési díj fejében. A *Divat Szalon*-nak egy teljes évtized állt rendelkezésére annak bebizonyítására, hogy ez az a lap, mely után a magyar urasszonyok szolidan, elegánsan öltözhettek és ez az, mely szépirodalmi közlönyével más, külön szépirodalmi lap megszerzését teljesen feleslegessé teszi. A *Divat Szalon* mindig nagy súlyt helyezett a külső ruhák készítésén kívül a *fehértű-mű-divat* bőséges ismeretelésre, nemkülönben a *gyermekruha-divatra* és nagy gonddal ismerteti a *kézimunkákat*, állandó *tanfolyamot* vezetvén ama kézimunkák-magyarázására, melyek már szinte a művészet fogalmába tartoznak, hogy módot nyújtson a ruháknak otthon való jó és cinos elkészítéséhez, minden előfizetőnek ingyen küld jó és pontos szabásokat bármely számban. Oly kedvezmény ez, melyet eddig sem magyar, sem külföldi divat-lap nem nyújt. Hogy mindezt a *Divat Szalon* látja el a legszebb *színes képekkel*, a legpazarabb *szabásvetsekkel*, midőn is felesleges. És e tökéletes divatlap mellé a *Divat Szalon* egy teljes, gondosan vezetett *szépirodalmi lapot* csatolt, mely *Szabóné-Nogáll Janka* szerkesztése alatt *költeményeket*, *regényeket*, *elbeszéléseket* ad a legkiválóbb írók tollából Gondoskodik talányokról, helyet ad az olvasók levelezésének. Azon kívül pedig, hogy a *szerkesztői üzenetekben* mindenki közvetlenül attól az írótól kap bőséges tanácsot, kinek emberismeretét, mélységét és finomságát mindig első helyen említi a kritika, állandó cikksorozatokban találja *fiatal lányok számára* irt *gyöngéd tanácsokat*. Olvasóinknak tesszük szíves, baráti szolgálatot, midőn a *Divat Szalon*-t, a legjobb női lapot figyelmükbe ajánljuk. Ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

* **A párisi világkiállításra**, mint értesülünk, hazánkban két francia nyelvű diszmű készül, melyek egyike a Magyar Nemzet történetét, a másik a Magy. Irodalom Történetét fogja a francia közönségnek fényes díszben bemutatni.

* **A „Pesti Napló” karácsonyi ajándéka.** Páratlan kedvezményt nyújtott előfizetőinek a „Pesti Napló”, Magyarország legrégebbi napilapja, mely a jövő évben megalapításának félszázados jubileumát éri meg. Mindazon előfizetői, kik a jövő évi január hó 1-jétől kezdődőleg, habár negyedévi részletekben, de legalább félévre rendelki meg a „Pesti Napló”-t: teljesen ingyen kapják meg az *Arany-Zichy-Albumot*, Arany János balladáinak Zichy Mihály rajzaival illusztrált fényes kiadását, mely 12 frt értéket képvisel. E pazar fényű kiállított diszmű, melyhez fogható még alig jelent meg a magyar könyvpiacra, külső és belső értékénél fogva egyaránt a legbecselesebb ajándék, amivel magyar lap valaha kedveskedett olvasóinak. A „Pesti Napló” előfizetői ára: egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. A „Pesti Napló” kiadóhivatala: Budapest, VI., Teréz-körút 23. szám.

hogy szeretni szoktuk azt, a kihez feleségtől is mehetünk.

Ládd, megirtam neked ezt a hitvány gyanút is. A mint leirtam, éreztem, hogy nyomorult rágalom az egész, de nem akartam már kitűnőlni a levélből.

Csak hadd lásd, milyen nyomorult az akit te szeretesz. Még ilyet is mer gondolni rólad! Ertem hulló könnyeidet hadd apaszsa el ez a nemtelen gyanu!

Rólad, te jó, te szent, te tiszta asszony, ilyent gondolni! Rút vétek! Hiszen én tudom legjobban, hogy a becsületed mennyire erős, mikor ezt a szerelmet is le tudja győzni.

Bocsáss meg, bocsáss meg! Azóta, hogy leirtam ezeket a sértő gondolatokat, egyebet se teszek, mint bocsánatot kérek tőled s míg arczképedet csókolgatom, százszor is elszórom:

— Ne haragudj édes, ne haragudj!

Mióta tőletek eljöttem, nem volt óra, melyben ne gondoltam volna rád. Ma is. És még arra is kíváncsi vagy, hogy mivel végeztem a napot? Azzal, hogy nézegettem a revolveremet. Olyan szépen kandikáltak ki a fekete csövekből a kis ólomgolyók. Milyen gyorsan elhallgattatnának ezek minden fájdalmat!

De nem! Csak hadd szenvedjek érted tovább! Hiszen meghalni könnyű azért, akit szeretünk, de szenvedve élni és csak érte élni, ez már nehezebb.

A lámpám is kialudt, vak sötétség borul reám és a sötétből újra elém villan a te fehér alakod.

Neveden szólítalak. S te leülsz mellém és csókokkal borítod el arcomat.

Milyen jó is vagy. Hogy megvigasztalsz álmaimban a valóság szenvedéseiről! Lesz-e valaha megfordítva? Ugy hogy a bűnös szerelem valóságáért az álmok gyötrelmével fogunk fizetni. Jaj nekünk, ha így lesz!

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1898 december 29.

— **Monory Sándor színtársulata** a napok-uj bérletet nyitott. A direktor újból bejárta a várost s kínálta a jegyeket: „Kinek kell? Ki akar venni?” És senki sem akart. (Tisztelet a kivételnek!) Így vagyunk Gyulafehérváron. A magyarság Thespis kordjában járó apostolairól nem akarnak tudomást venni ott, hol jog és ész szerint leginkább van szükség rájuk. A bérlethirdetésnek, az igazgató buzgó utána járásának esodálatraméltó eredménye volt. Egész 3 (ejtsd: három) bérlet. Nevetséges volna, ha nem volna egyszersmind oly szomorú!

— **Boldog új évet!** A helybeli polgári kaszinó f. hó 27-én tartott közgyűlése — a választmány indítványára elhatározta, — hogy a szokásos újévi üdvözlések alól a kaszinó tagjai felmentetteknek tekinthetik magukat, a ki a megváltás fejében valamely pénzösszeget öbajt felajánlani, ezt a kaszinó pénztárnoka: Dr. Hartenbaum S. úrnak szíveskedjék átadni. Ezen czélra máris adakoztak: Novák Ferencz 2 frt., Nemes Sámuel 1 frt., Dr. Teri Ödön 1 frt., Dr. Náthán Bernát 1 frt., Dr. Elekes Viktor 1 frt., Öelberg Ottó 1 frt., Dr. Gál Béla 1 frt., Dr. Mayer Ödön 1 frt., Bartha Győző 1 frt., Kolumbán Antal 1 frt., Dr. Hartenbaum Simon 1 frt., Deutsch Adolf 1 frt. Esetleges további összegek jövő számban nyugtáztatnak.

— **Karácsonyfás székely.** Ilyen is van már, nemcsak horvizes. A minap Gyergyó-Csomafalváról érkezett egy öreg szikulus Marosvásárhelyre egy szekér zöld fenyővel. Es ment, a nagy piaczon alá. Es menit volna még tovább, ha körül nem fogják a vásárolót akarók csoportja.

— Bácsi eladó-e a fenyő? kérdik tőle.
— Az osztán igen, mind egy szál.
— Rakja ki.
— Nem lehet.
— No, miért?
— Ahajt azt parancsolta a policzaj, hogy szekérral nem szabad áncsorogni.
— De látnunk kell bácsi, a mit venni akarunk.
— Ott a hogy jó vegyék, de le nem rakom, essze es romlanék.
— Mekkora?
— Ki micsodás, kizsdég es, nagyobbacska es, mint eén s akkora es mint az otáh torony.
— S mi az ára a nagyobbknak?
— Öt peczula.
— Drága.
— Mán hogy vóna derága, mikor a Fellegszálsról hozom. Menne csak oda az ur, osztán vágná maga, tudom Istenem nem mondaná, hogy derága.
Igy állt a székely. Ki sem rakta, válegatni sem engedett belőlük, déli harangszóra mégis az utolsó szál eladta fenyőit.

Ismertetés a szesz-, cukor- és sörfogyasztás megadóztatásában 1899. évi január hó 1-ső napjával beálló változásokról.

1. Az eddigi szeszitalmérés, cukorfogyasztási és söritalok 1898. évi december hó 31-ik napjával megszűnnek; ennél fogva 1899. évi január hó 1-ső napjától kezdve égetett szesz, szesz- és cukor, cukor, cukorárúknak és sörnek a zárt városokba (Budapest Pozsony) való behozatala, s nyílt helyeken való elárúsítása és beszerzése alkalmával a most említett adók nem fizetendők ugy mint eddig, zárt városokban a fogyasztási adóhivataloknál s nyílt helyeken az adószedésre jogosítottoknál (községnél, bérlovénél). Az egyes városok által a fentemlített cikkek fogyasztása vagy bevitele után szedett városi adókat és pótlékokat e rendelkezés nem érinti.

2. Ugyancsak 1898. évi december hó 31-ikén el megszűnnek az 1890. évi XXXVI. törvényeknek az égetett szesz, szesz- és cukor, cukor, cukorárúknak vonatkozó ama rendelkezései, a melyek szerint égetett szesz, szesz- és cukor, cukor, cukorárúknak egyik beszedési körből a másikba nem voltak szabadon bevihetők.

3. Az eltörölt szeszitalmérés, cukorfogyasztási és söritaladók helyett szeszforgami, cukorfogyasztási és sörfogyasztási adó elnevezés alatt 1899. évi január hó 1-jével új adók lépnek életbe.

4. Ezek az adók a kisebb mennyiségekben elszállított adóköteles cikkek után az illető cikkek előállítás iparvállalatokban (szeszfőzdében, cukorgyárban, sörfőzdében) fognak beszedetni; ennél fogva azok, a kik ily cikkekkel a magyar korona országainak területén fekvő ilyeni parvállalatokból kisebb mennyiségekben (égetett szesz, szesz- és cukor, cukor, cukorárúknak) 5000 hekoliterfoknál, cukrot 50 métermázsánál, sört 50 hektoliternél kisebb mennyiségekben) szereznek be, vagy a kik ily cikkekkel a magyar korona országainak területén belül kereskedésekből vagy más üzletekből illetve felektől szereznek be, a cikkek beszerzése és átvétele alkalmával adót fizetni nem tartoznak, mert az adó már az elárúsító gyáros vagy kereskedő illetve fél által volt befizetendő.

5. Magán felek valamint a szesz, cukor és sör elárúsításával és feldolgozásával foglalkozó iparüzők az új adókat, a mennyiben szabályellenesség esete fen. nem forog csak alábbi a) és b) pontok alatt felsorolt két esetben tartoznak személyesen befizetni, és pedig a) ama cikkek után, a melyeket a magyar korona országainak területén fekvő szeszfőzdékből, cukorgyárakból (szesz és cukortartására rendelt szabadraktárakból) és sörfőzdékből a 4-ik pont alatt kifizetett mennyiségeknél nagyobb mennyiségekben szereznek be.

Meg van azonban engedve, hogy ezek után a nagyban szállított mennyiségek után is a most említett vállalatok fizessék a szeszforgalmi, cukorfogyasztási és sörfogyasztási adókat, s ily esetben a cikkek átvévei sem adófizetési kötelezettség, sem ellenőrzés alá nem esnek. A ki tehát ilyen nagyobb mennyiségekben szerez be a magyar korona országainak területén fekvő szeszfőzdékből, cukorgyártelepekről (szesz és cukortartására rendelt szabadraktárakból) és sörfőzdékből adóköteles cikkek, saját érdekében cselekszik, ha az árútt akként rendeli meg, hogy az adót a küldő vállalat maga fizesse le.

b) az olyan égetett szesz, szesz- és cukor, cukor, cukorárúknak, kándirozott gyümölcs, csokoládé, csokoládégyártmányok, likörök és sör után, melyeket oly helyről szereznek be, melyre az 1898. évi XVI. és XVII. törvények hatálya ki nem terjed. Ezek a helyek: a vámvonalon kívül fekvő területek, a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok (Ausztria), végre Bosznia és Hercegovina.

(Folyt. köv.)

Hirdetések.

Sz. 547—1898.

Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezennel közbírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbírósg bécsei 117, 831, 7820—97 számú kiktűdő végzése által Bécsi Edmund Pollák, Pollák & Sohn, Schwábach Viktor, Hölle Jun. Gräner Miksa, Magyarádi, Menei, ser és bor társulat, Bájel és Kaufman The-Kontinentál Bodoga, ifju Virnter Károly és Albert, Lechtvicz javára itteni Bartha Károly ellen 216 frt 20 kr., 29 frt 60 kr., 404 frt 28 kr., 97 frt 80 kr., 51 frt 13 kr., 211 frt 81 kr., 219 frt 60 kr., 23 frt 40 kr. és 34 frt 54 kr. o. é. s ezek után felszámítandó 5%, 6% kamatai és egyéb törvényes járuléai követelés erejéig elrendelt kielégítésvégrehajtás alkalmával bíróság le és felül lefoglalt és 940 frt 50 kr-ra becsült különféle értékes házi butorok, mindenféle vendéglői felszereléshez való holmik, u. m. asztalok, székek, tüvegek, poharak, porcelánok, asztalhozi fejezmények, 100 liter óbor, 25 liter vegyes szesz italok, két hordó sör stb. álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az V/85—1898. sz. kiktűdést rendelő végzés folytán helyszínén vagyis Gyulafehérvárt a várbán a fennirt alperes lakóházánál leendő eszközleser 1899. év január hó 3-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz 107. §-a értelmében a legelőbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttél, vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt 1898-ik év december hó 11-ik napján.

H a j ó s I s t v á n, kir. bir. végrehajtó.

Rámák,
léczek, törülközőtartók,
kefék és kalcstartók,
fogasok,
felszolgáló tálcák,
pipa-
állványok,
szivarszékények,
háziáldások

Első Währinger faárugyár
Wien-Währing, Molgasse 15.

Menyasszonyi
* **koszorú** *
rámák, *
etagérek stb. stb.
Mindenféle faragott
és sztergályozott faárúk
díszes és olcsó kivitelben.
Árjegyzék ingyen.

DIVAT SZALON

divat- és szépirodalmi közlöny.

Szerkeszti:

Fanghné-Gyujtó Izabella

és

Szabóné-Nogáll Janka

Az 1896-iki berlini nemzetközi kiállításon az aranyéremmel kitüntetve.

DIVAT SZALON megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Disztes, elegáns kiállítása s különösen műasztalnak.

DIVAT SZALON ingyen mellékelve, az UJ GYERMEK-DIVATTAL együtt 0-48 oldalra terjed. Azonkívül, hogy divatképei az uralkodó divat tükre, folyton közöl képeket Parisból, Londonból, Berlinből is. S ez által az idegen divatlapokat feleslegessé teszi.

DIVAT SZALON rendszeren közöl egyszerűbb toiletteket is és módot, utasítást nyújt a hölgyeknek arra, hogy ruháikat takarékosan s mégis csinosan otthon elkészíthessék s ennek megkönnyítésére minden 2-ik számhoz szabás-ív van mellékelve.

DIVAT SZALON minden előfizetőnek mérték után **ingyen** készített **szabásokat**; ez oly kedvezmény melyet egy divatlap sem nyújt.

DIVAT SZALON kézimunkái változatosak, a rendes használatra szánt himzésektől kezdve a leg-ritkább, legdivatosabb új kézimunkáig mindent bemutat s érthetően tanítja.

DIVAT SZALON Szépirodalmi része oly dúsz, érdekes és változatos, hogy minden más szépirodalmi lapot pótöl. Munkatársai közt ott van irodalmunk minden elese és gondot fordít arra, hogy a nők lapjában tehetséges kedvelt **írók** is gyakran írjanak. A lap szelleme mindig tisztességes. Keresi a szépet, a nemesítőt s kizár minden frívól közleményt. Lapunkat **fiatal leányok** is bátran olvashatják: számról-száma mutatja be **kiválóbb hölgyek arcképeit**; a művészet, irodalom s a jótékonykodás nevezetesebb nőalakjait.

DIVAT SZALON állandó rovatot tart **kérdések és feleletek** közlésére. E rovat minden előfizetőnek teljesen díjtalanul áll rendelkezésére.

DIVAT SZALON előfizetési ára: egész évre **6 frt.**, félévre **3 frt.**, negyedévre **1 frt 50 kr.**

DIVAT SZALON kiadóhivatala kívánatra **bárkinék** küld **mutatványszámokat ingyen és bérmentve.**

DIVAT SZALON

kiadóhivatala Budapest, Gizella-tér. (Haas-palota.)

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszor ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvényénél, csúznál, tagszárgatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

! Hallatlan !

191 pompás tárgy csak **2 frt. 20 kr.**-ért

1 remek aranyozott óra 3 évijótállással,
1 aranyozott óralánc,
1 pompás szivartárcza,
1 finom csiszolt zsebtűkör tokban,
1 angolvaszonba kötött zsebjegyzőkönyv,
1 készlet doublé-arany kézelőgomb,
1 készlet doublé-arany ingmellgomb,
1 pár fülbevaló doublé-aranyból imitált kövekkel,
1 finom írőkészlet,
1 drb. szagos toilette-szappan,
72 drb. kitűnő acél írótoil eredet csomagolásban
25 iv finom levélpapír
25 hozzávaló boríték és
50, minden háztartásban szükséges tárgy.
Az itt felsorolt **191** darabot **2 frt. 20 kr.** beküldése után (az óra magában véve is ér annyit) szállítja

Scheuer H.

svájci kiviteli cég
Krakó Josefsgasse 43.

Igen czélszerű utazásoknál.

Nélkülözhetetlen már rövid használat után.

Közegészségügyi hatóságoktól megvizsgálva.

(Bizonylat Bécs, 1887. július 3.)

Kalodont

Elismert legjobb

FOGTISZTÍTÓ SZER.

A száj kiöblítése csupán fog- vagy szájvízzel nem elegendő a fogak teljes megtisztításához. E célra okvetlenül **fogtisztító szer** használata szükséges.

Mindenütt kapható.

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „**Képes Családi Lapok**” olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „**Képes Családi Lapok**” minden évben négy külön beköthető regényt ad ingyenes mellékletül előfizetőinek.

A „**Képes Családi Lapok**” borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza, és így az előfizetők díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postájá”-ban.

A „**Képes Családi Lapok**” előfizetési ára a „**Hölgyek Lapja**” című divatlappal és a külön beköthető „**Regénymelléklet**”-tel együtt:

Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „**Képes Családi Lapok**” annak, a ki az előfizetési összeget és azonkívül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésként még külön 4 legújabb regényt küld ingyen és bérmentve.

A „**Képes Családi Lapok**” mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik eziránt — legczélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordalnak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala

Budapest, V., Vadász-utca 14. (Saját házában.)

MINDEN SORSJEGY MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK

6 HUZÁS UJSÁGÍRÓK SORSJÁTÉKA 6 HUZÁS

FŐNYEREMÉNY 100.000 KORONA ÉRT.

5 á 20.000 KORONA STB.STB.

ANYEREMÉNYTÁRGYAKAT KIVÁNATRA 20% LEVONÁSSAL KÉSZPÉNZBEN VISSZAVAROLJA A VÁLLALAT.

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-én

Sorsjegyeket ajánl: A Gy. Fehérvári Népbank r.-társaság.

Nyom. Papp Györgynél püsp. lyc. könyvnyomdában Gyulafehérvárrt.

ELADÓ:

Teljes temetkezési intézet, ehhez tartozó összes berendezési tárgyak, mint több diszes és egyszerű nyitott és üveges **gyászokcsik**, különféle **disz-egyenruhák**, **lótollak**, **lótakarók**, **gyertyatartók** valamint minden-nemü **posztófelszerelések**.

Jutányos ár, kedvező fizetési feltételek.

Bővebb felvilágosítással szolgál

HOHENBERG FERENCZ

arany és ezüst zsinór, paszomány és gombkötőgyáros. Temetkezési intézetek teljes berendezője.

BUDAPEST, VI. ker., Nagymező-utca 46. (saját ház.)

Arjegyzékek, rajzok, költségvetések kívánatra ingyen és bérmentve.